

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Pucsok Judit ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Cseh András jogtanácsos által képviselt Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály (alperes címe) alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróságon 12.K.23.376/2007. számon indított és ugyanezen bíróság 2009. január 8-án kelt 12.K.23.376/2007/22. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 24. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 12.K.23.376/2007/22. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 131.900 (százharmincegyezer-kilencszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az adóhatóság 2002-2005 adóéveket érintően személyi jövedelemadó, míg 2004-2005 adóévekre százalékos egészségügyi hozzájárulás adónemekre kiterjedő bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett a felperesnél. Ennek során megállapította, hogy a felperes több alkalommal tagi kölcsönt nyújtott egy gazdasági társaságnak, amelyre - és egyéb kiadásaira tekintettel - bevallott jövedelme forrásként nem szolgálhatott. Ezért a felperes terhére 2.198.482 Ft adókülönbözetet állapított meg, adóbírságot szabott ki és késedelmi pótlékot számított fel.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2007. november 29-i határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését kérte. A per folyamán csatolta az iratokhoz azt a 2008. március 7-i közjegyzői okiratot, amelyben a felperes és I. Gy. kölcsönvevő megerősítik, hogy a felperes 1996 évben 5.500.000 Ft kölcsönt nyújtott I. Gy. részére. Ennek fizetésére 2000. június 9-én került sor. A felperes hivatkozott továbbá arra, hogy a ... banknál vezetett számlájáról 2001. október 31-én 7 millió Ft-ot vett fel, amely későbbi kiadásaihoz fedezetet nyújtott.

A megyei bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az ítélet indokolása szerint a felperes által csatolt közjegyzői okirat nem alkalmas annak hitelt érdemlő bizonyítására, hogy a visszafizetett 5.500.000 Ft kölcsön 2002. január 1-jén a felperes rendelkezésére állt. A 2001. október 31-én felvett 7 millió Ft készpénzzel összefüggésben a megyei bíróság rámutatott arra, hogy a felperes többször nyilatkozott úgy, hogy az A. Kft. működéséhez nagyobb összegű készpénzre volt szüksége. A felperes által 6 gépjárművel végzett nemzetközi fuvarozáshoz a járművek útba indításához hetente járművenként 200.000 Ft-ra volt szüksége, ebből következően 1.200.000 Ft heti készpénzfelhasználás volt szükséges. Erre figyelemmel a megyei bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes nem tudta hitelt érdemlően bizonyítani, hogy a 2001. október 31-én felvett 7 millió Ft készpénz 2002. január 1-jén a rendelkezésére állt.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 108. §-ára, illetve 109. § (1) és (3) bekezdésére figyelemmel a becslési eljárás feltételei nem álltak fenn, illetve - a felperesi álláspont szerint - az Art. 109. § (3) bekezdésének megfelelően hitelt érdemlően bizonyította a bankszámláról felvett 7 millió Ft és az I. Gy.-től visszakapott 5.500.000 Ft megtakarítás meglétét. Kifogásolta továbbá, hogy bár az adóhatóság ellenőrzése során nem fogadta el azt a felperesi előadást, hogy a nemzetközi fuvarozásban résztvevő járművek indításához folyamatosan nagy összegű készpénzre volt szüksége, a 7 millió Ft rendelkezésre állása tekintetében a bíróság mégis erre hivatkozással utasította el keresetét.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte. Álláspontja szerint nem bizonyított, hogy a 2000. június 9-én visszafizetett 5.500.000 Ft a felperesnek 2002. január 1-jén rendelkezésére állt. A felperes azt sem bizonyította, hogy a 7 millió Ft bankszámláról felvett pénzösszeg 2002. január 1-jén nyitó egyenlegként a felperes birtokában volt. Utalt arra, hogy a felperes az eljárás során folyamatosan hivatkozott arra, hogy a 6

tehergépkocsi hetenkénti indításához egyenként 200.000 Ft-ra volt szüksége.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az Art. 108. § (1) bekezdése szerint a becslés olyan bizonyítási módszer, amely a törvényeknek megfelelő, a valós adó, illetve költségvetési támogatás alapját valószínűsíti. A 108. § (2) bekezdés értelmében az adóhatóságnak kell bizonyítania, hogy a becslés alapjául szolgáló adatok, tények, körülmények, valamint a becslés során alkalmazott módszerek az adó alapját valószínűsítik. A 109. § (1) szerint, ha az adóhatóság megállapítása szerint az adózó vagyongyarapodásával és az életvitelére fordított kiadásokkal nincs arányban az adómentes, a bevallott és a bevallási kötelezettség alá nem eső, de megszerzett jövedelmének együttes összege, az adóhatóság az adó alapját is becsléssel állapítja meg. A (3) bekezdés értelmében a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést az adózó hitelt érdemlő adatokkal igazolhatja, egyebekben pedig az eljárásra a VII. fejezetben foglalt rendelkezések az irányadók. Az adóhatóság az adózó által előadott tények, adatok valóságtartalmát az adó-megállapításhoz való jog elévülési idejét megelőző időszakra vonatkozóan is vizsgálhatja, ha az adózó állítása szerint vagyongyarapodásának forrása ezen időszakban keletkezett.

A felperes felülvizsgálati kérelmében vitatta a becslés jogalapját is sérelmezve, hogy az adóhatóság megyei bíróság által elfogadott becslése nem a valós adóalapot valószínűsíti. A becslés módszere és összegszerűsége vonatkozásában a Legfelsőbb Bíróság hangsúlyozza, hogy a felülvizsgálati eljárásban olyan új tényre, körülményre, amely nem volt a megelőző eljárás tárgya, amelyre vonatkozóan a fél a peres eljárásban nem hivatkozott, amelyre nézve bizonyítékait nem jelölte meg, nem lehet hivatkozni (EBH 2002.653.).

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján dönt. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye (BH 2002.29.). A bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapuló tényállás a jogerős ítéletet felülvizsgáló Legfelsőbb Bíróságot köti (BH 1996.505.), ehhez képest a bíróság által megállapított tényállás csak akkor vizsgálható felül, ha az első fokú bíróság ítélete iratellenes megállapításokat, logikai ellentmondásokat vagy életszerűtlen következtetéseket tartalmaz. A fenti hibákban a megyei bíróság ítélete nem szenved.

A felperes felülvizsgálati kérelme az Art. 108. és 109. §-ára hivatkozva a megyei bíróság által figyelembe vett bizonyítékok értékelésének módját sérelmezte akkor, amikor azt kifogásolta, hogy

az I. Gy-től visszakapott, illetve a bankszámláról felvett készpénzt a bíróság nyitó készletként nem fogadta el. A Legfelsőbb Bíróság megállapította, nem okszerűtlen a megyei bíróság azon következtetése, hogy a 2000. június 9-én visszaadott 5.500.000 Ft - az eltelt több hónapra tekintettel - 2002. január 1-jén nem állt a felperes rendelkezésére. Nem ellentétes a logika szabályaival a megyei bíróság azon megállapítása, hogy a 6 gépjármű hetenkénti útba indítására figyelemmel nem bizonyított a 2001. október 31-én bankszámláról felvett 7 millió Ft 2002. január 1-jei megléte.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdésére figyelemmel hatályában fenntartotta, és az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperes felülvizsgálati perköltségének, valamint a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére kötelezte (1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése, 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése).

Budapest, 2009. december 10.

**Dr. Madarász Gabriella sk. tanácselnök, Dr. Darák Péter sk. előadó
bíró, Dr. Hajnal Péter sk. bíró**